

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudců Mgr. Tomáše Kocourka a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **Oživení, z.s.**, se sídlem Muchova 13, Praha 6, zast. Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, se sídlem Lublaňská 18, Praha 2, proti žalované: **České dráhy, a.s.**, se sídlem nábreží L. Svobody 1222, Praha 1, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) Masaryk Station Development, a.s.**, se sídlem Na Florenci 15, Praha 1, zast. Mgr. Tomášem Pekárkem, advokátem, se sídlem U Nikolajky 5, Praha 5, a **II) Masaryk Station Investment, a.s.**, se sídlem Na Florenci 15, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 3. 2021, č. j. 670/2021-O25, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2023, č. j. 10 A 58/2021-121, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se** ve vztahu k rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 3. 2023, č. j. 10 A 58/2021-121, **p ř i z n á v á** odkladný účinek.
- II. Žalované **se u k l á d á** zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši **1000 Kč**, a to ve lhůtě **tří dnů** od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), kterým bylo zrušeno její rozhodnutí ze dne 26. 3. 2021, č. j. 670/2021-O25. Tímto rozhodnutím stěžovatelka částečně odmítla žádost žalobce o poskytnutí informací ze dne 27. 3. 2012 podanou podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“). Městský soud stěžovatelce současně nařídil, aby ve lhůtě 15 dní od doručení rozsudku ve smyslu § 16 odst. 6 InfZ poskytla žalobci v úplném znění, s výjimkou osobních údajů fyzických osob, sedm dokumentů, o jejichž poskytnutí žalobce žádal.

[2] Stěžovatelka s kasační stížností spojila návrh na přiznání odkladného účinku. V jeho odůvodnění uvedla, že pokud by nebyl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, vznikla by jí větší újma, než jaká by jeho přiznáním vznikla jiný osobám. Dále uvedla, že jeho

přiznáním nemůže dojít k zásahu do práv třetích osob, konkrétně obou osob zúčastněných na řízení. Požadované informace mají povahu obchodního tajemství, tudíž by jejich neoprávněným poskytnutím mohlo dojít k významným hospodářským škodám ve výši stovek milionů až jednotek miliard korun českých. Městským soudem ukládaná povinnost má povahu jednorázového plnění. V okamžiku jejího splnění se stane další řízení *de facto* bezpředmětným.

[3] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Osoba zúčastněná na řízení I) ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedla, že se s návrhem plně ztotožňuje, neboť jinak nelze vyloučit vznik nenapravitelných škod. Poskytnutí informací, které považuje za obchodní tajemství, by znamenalo nezvratný zásah do práv a svobod jak stěžovatelky, tak obou osob zúčastněných na řízení. Osoba zúčastněná na řízení II) se k návrhu vyjádřila obdobně jako osoba zúčastněná na řízení I).

[5] Kasační stížnost v nynější věci nemá ze zákona odkladný účinek [§ 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jsou-li splněny tři materiální předpoklady: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu; 2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; 3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58). Uvedené předpoklady musí být naplněny kumulativně.

[6] Pro posouzení, zda jsou splněny výše uvedené předpoklady, je třeba, aby stěžovatel dostatečně určitě tvrdil, jakou újmu pro něj právní následky rozhodnutí znamenají, ale též z jakých konkrétních okolností to dovozuje. Je také povinen osvědčit, že újma vzniklá na jeho straně je nepoměrně větší než újma, která přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Ohledně naplnění podmínek pro přiznání odkladného účinku nese stěžovatel břemeno tvrzení a také břemeno důkazní (§ 73 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Nejvyšší správní soud posoudil stěžovatelčin návrh a dospěl k závěru, že jsou splněny předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Vycházel přitom z usnesení NSS ze dne 6. 9. 2017, č. j. 2 As 313/2017-17, a ze dne 31. 8. 2022, č. j. 2 As 196/2022-23, v nichž se zabýval obdobnými návrhy na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu, jímž byla povinnému subjektu uložena povinnost poskytnout požadované informace.

[8] Předně je třeba zdůraznit, že podání kasační stížnosti stěžovatelky proti rozsudku městského soudu nemá žádný vliv na jeho vykonatelnost (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49). Stěžovatelka je tedy povinna splnit uloženou povinnost ve stanovené lhůtě, jinak může žalobce navrhnout k vymození této povinnosti výkon rozhodnutí nebo exekuci. Stěžovatelce lze přisvědčit, že splnění povinnosti uložené jí rozsudkem městského soudu je jednorázovým úkonem, který již nelze vzít zpět, jeho faktické následky jsou trvalé a nevratné (informace jsou poskytnuty). To samo o sobě svědčí o dostatečné intenzitě újmy hrozící stěžovatelce v případě

pokračování

nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti (viz usnesení NSS ze dne 21. 5. 2014, č. j. 6 Afs 73/2014-56). Nelze nadto vyloučit, že jestliže by byl rozsudek městského soudu v řízení o kasační stížnosti zrušen, mohly by být v závislosti na důvodech takového rozhodnutí informace poskytnuty neoprávněně (tedy v rozporu s hmotným právem a zájmy jím chráněnými). Skutečnost, zda požadované informace obsahují obchodní tajemství, bude předmětem posouzení kasační stížnosti samotné. Jelikož výsledek řízení o kasační stížnosti nelze v rámci posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku předjímat, je nutné počítat i s variantou, že obsahují obchodní tajemství. Totéž platí o posouzení, zda se na dané informace vztahuje výlučka z ochrany obchodního tajemství dle § 9 odst. 2 InfZ. Jestliže by Nejvyšší správní soud v rámci posouzení kasační stížnosti dospěl k závěru, že požadované informace obsahují obchodní tajemství a nevztahuje se na ně výlučka podle § 9 odst. 2 InfZ, nelze vyloučit vznik škody, která by stěžovatelce a osobám zúčastněným na řízení mohla vzniknout v důsledku poskytnutí předmětných informací. Jakkoliv stěžovatelka nijak neosvědčila závažnost hrozící újmy, která spočívá v neoprávněném zveřejnění obchodního tajemství, lze vycházet z toho, že takové jednání může potenciálně způsobit závažné následky.

[9] Pokud by nebyl kasační stížnosti stěžovatelky přiznán odkladný účinek, ztratilo by další vedení řízení o kasační stížnosti praktický význam. Účinky jednání, k němuž byla stěžovatelka městským soudem zavázána a které lze vůči ní exekučně vymáhat, by již nebylo možné v návaznosti na pozdější rozhodnutí o kasační stížnosti anulovat. Řízení o kasační stížnosti by za těchto okolností nebylo efektivním opravným prostředkem.

[10] Nejvyšší správní soud současně připouští, že žalobci vznikne přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti určitá újma spočívající v tom, že bude muset vyčkat na rozhodnutí o kasační stížnosti. Tato újma má však jen dočasný charakter do doby, než bude rozhodnuto, zda je poskytnutí požadovaných informací v souladu se zákonem. Nebude-li kasační stížnost důvodná, bude stěžovatelka muset postupovat podle napadeného rozsudku městského soudu. Žalobci proto nevznikne větší újma, než by vznikla stěžovatelce, pokud by byla nucena plnit na základě rozsudku městského soudu, který by byl posléze shledán nezákonným. Nejvyšší správní soud v přiznání odkladného účinku neshledal ani rozpor s veřejným zájmem.

[11] Protože všechny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. byly splněny, Nejvyšší správní soud stěžovatelce vyhověl a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek ve vztahu k rozsudku městského soudu. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se proto pozastavují účinky napadeného rozsudku, jímž bylo zrušeno rozhodnutí stěžovatelky a uložena jí povinnost poskytnout žalobci požadované informace. Tímto usnesením Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

[12] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[13] Výrok II. tohoto usnesení vychází z toho, že povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž

bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit, podle § 4 odst. 1 písm. h) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, aplikovaného *per analogiam* (srov. usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Stěžovatelka je proto do tří dnů od právní moci tohoto usnesení povinna zaplatit soudní poplatek ve výši 1000 Kč. Poplatek je možno zaplatit na účet Nejvyššího správního soudu č. 3703-46127621/0710, vedený u České národní banky, pobočka Brno, variabilní symbol pro identifikaci platby je: 1020409623.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu